

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.I.10.405/2007/3.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Hadfi János ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű és III. rendű felpereseknek a dr. Maklári László ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei iránt a Szegedi Munkaügyi Bíróságnál 8.M.665/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.459/2007/3/I. számú végzésével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az I., II., és III. rendű felperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.459/2007/3/I. számú végzésének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi az I., II., és III. rendű felpereseket, hogy egyenként fizessenek meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 7.500 /hétezeröttszáz/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperesek keresetükben a munkáltatói rendes felmondás jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérték, eredeti munkakörben történő továbbfoglalkoztatásuk mellőzésével. Hivatkozásuk szerint a munkaviszonyuk nem közös megegyezéssel szűnt meg, a munkáltatói igazolás hamis adatokat rögzít.

A Szegedi Munkaügyi Bíróság 8.M.665/2006/13. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes a felperesek munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, és a munkáltatót elmaradt munkabér, végkielégítés, kárátalány és felmondási időre járó átlagkereset

megfizetésére, valamint az „igazolvány a társadalombiztosítási szolgáltatásokról” elnevezésű irat kiadására kötelezte, perköltség fizetés mellett.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek 2001. december 1-jétől álltak az alperes alkalmazásában minimálbérrel. Az I. és II. rendű felperes 2005. október 19-én végzett utoljára munkát az alperesnél, míg a III. rendű felperesnek 2006. márciusában jelentette be a munkáltató, hogy további foglalkoztatását nem tudja megoldani.

A Csongrád Megyei Bíróság 2005. május 30-án jogerőre emelkedett Fpk.06-05-000095/7. számú határozatával az alperes fizetéseképtelenségét állapította meg, és elrendelte a felszámolását, majd a 2006. augusztus 25-én jogerőre emelkedett Fpk.06-05-000095/68. számú végzésével jóváhagyta az alperes és a hitelezői között létrejött felszámolási egyezséget, a felszámolási eljárást pedig megszüntette. A felperesek 2006. májusában kapták kézhez az alperes könyvelését végző cégtől a munkaviszony megszűnésekor kiállítandó okiratokat, amelyek szerint a munkaviszony 2005. október 19-én közös megegyezéssel szűnt meg. Az alperes nem adta ki a II. és III. rendű felperesek részére a társadalombiztosítási szolgáltatásokról szóló igazolványt.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az alperes ügyvezetőjének egyoldalú szóbeli nyilatkozata a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetését jogszerűen nem eredményezheti. Utalt a bíróság arra is, hogy a felszámolási eljárás alatt a munkáltatót felszámoló képviselte, aki sem szóban, sem írásban nem állapodott meg a felekkel a munkaviszony közös megegyezéssel megszüntetéséről. Ebből következően a bíróság a munkaviszony megszüntetést jogellenesnek találta, és az alperest az elmaradt járandóságok megfizetésére, valamint II. és III. rendű felperes részére a társadalombiztosítási szolgáltatásról szóló igazolvány kiadására kötelezte.

A Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.459/2007/3/I. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének a munkaviszony jogellenes megszüntetésének a megállapítása és jogkövetkezményei - kivéve az „igazolvány a társadalombiztosítási szolgáltatásokról” kiadása - tekintetében hatályon kívül helyezte, és a pert megszüntette. A bíróság az alperesnek az első- és másodfokú perköltségre és illetékfizetésre való kötelezését mellőzte, a felpereseket pedig személyenként 30.000 forint első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint jelen ügy megítélése szempontjából döntő jelentőségű az a tény, hogy az alperessel szemben a Csongrád Megyei Bíróság 2005. május 30-án jogerőre emelkedett határozatával elrendelte a felszámolási eljárást. Az

alperes a felperesek munkaviszonya megszüntetése kapcsán nem az 1991. évi XLIX. tv. (Csődtv.) 47. § (5) bekezdése szerint járt el, vagyis a felperesekkel a munkaviszony megszüntetéséről nem a felszámolás kezdő időpontjától munkáltatói jogkör gyakorló felszámolási biztos állapodott meg, így intézkedése jogszerűnek nem tekinthető. Ugyanakkor a másodfokú bíróság megállapította, hogy a munkaviszony megszüntetéséről szóló iratokat 2006. májusában a felperesek részére megküldték, így legkésőbb ebben az időpontban tudomást szereztek a munkaviszony megszüntetésének módjáról, és az ekkor még folyamatban levő felszámolási eljárásban a hitelezői igényüket érvényesíthették volna. A felperesek azonban követelésüket ekkor nem terjesztették elő, a Csődtv. 41. § (1) bekezdése szerint pedig az eljárás befejezését követően - 2006. augusztus 25.-e után - már azt nem tehették meg.

A felperesek felülvizsgálati kérelme a jogerős végzés hatályon kívül helyezésére és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítására irányult. Érvelésük szerint a Csődtv. 31. §-ának (1) bekezdés e) pontja alapján a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vezetője köteles a felszámolás elrendeléséről a munkavállalókat haladéktalanul tájékoztatni, ezt azonban az alperes elmulasztotta. A munkáltatói iratok kézbesítését követően sem volt megállapítható a felszámolás ténye, az alperes elnevezése mellett nem szerepelt, hogy „felszámolás alatt” áll. Az alperes a „brigádgyűlés” alkalmával azt a megtévesztő látszatot keltette, hogy továbbra is a munkáltatói jogkör gyakorlója, a cég nem áll felszámolási eljárás alatt. A kötelező tájékoztatás elmaradása, valamint az alperes megtévesztő magatartása miatt nem tudták az igényüket a felszámolási eljárásban érvényesíteni, és jóhiszeműen az Mt. szabályai szerint éltek keresettel a munkáltatóval szemben. Az alperes felróható magatartást tanúsított, amire előnyök szerzése végett a Ptk. 4. § (4) bekezdése értelmében nem hivatkozhat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős végzés hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Helytállón állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a jogvita eldöntése szempontjából alapvető jelentősége van annak a körülménynek, hogy a Csongrád Megyei Bíróság 2005. május 30-án jogerőre emelkedett határozatával felszámolási eljárást rendelt el az alperessel szemben. A felperesek munkaviszonyának megszüntetése nem felelt meg a 1991. évi XLIX. tv. 47. §-ának (5) bekezdésében foglaltaknak, mivel a munkaviszony megszüntetéséről nem a felszámoló biztos állapodott meg a munkavállalókkal, így intézkedése jogszerűnek nem tekinthető.

A jogerős végzés helytállónan hivatkozott a Csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. tv. 28. §, 31. §, 32. §, 35. §, 37. §, 42. § és 47. §-ában foglaltakra, és annak szövegét végzése 5. oldalán helytállónan idézte.

A másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek részére a munkáltató 2006. májusában megküldte a jogviszony megszüntetéséhez kapcsolódó igazolásokat, így legkésőbb ebben az időpontban tudomást szereztek arról, hogy munkaviszonyuk közös megegyezés jogcímén visszamenőleges hatállyal megszüntetésre került. Ebben az időpontban még lehetőségük volt a felszámolási eljárásban vitatni a jogviszony megszüntetésének módját, bejelenteni hitelezői igényüket, ezt azonban elmulasztották. A Csődtv. 41. §-ának (1) bekezdése értelmében pedig a felperesek a felszámolási eljárás során kötött egyezségekre tekintettel az eljárás befejezését követően, vagyis 2006. augusztus 25.-e után már igényüket a munkáltatóval szemben nem érvényesíthették.

A Csődtv. 31. §-ának (1) bekezdés e) pontja alapján a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vezetője köteles a felszámolás elrendeléséről a munkavállalókat haladéktalanul tájékoztatni. Alaptalan azon felperesi érvelés, miszerint nem kaptak tájékoztatást a felszámolás elrendeléséről. X. tanúvallomása során úgy nyilatkozott, hogy „a nálam levő kb. 20 munkavállaló mindannyian tudta, hogy az alperes felszámolás alatt áll” (8.M.665/2006/9. sorszámú jkv. 2. oldal utolsó bekezdés), és a felperesek sem állították, hogy nem voltak tisztában a cég nehéz anyagi helyzetével. A többi munkavállaló erre tekintettel a munkaviszony felszámolását tudomásul vette, részükre a jogviszony megszüntetéséhez kapcsolódó iratokat az alperes átadta.

A Csődtv. 41. §-ának (1) bekezdése szerint a felszámolási egyezség megkötését követően a kereset már nem volt előterjeszthető, így a felperesek nem hivatkozhattak az Mt. 11. §-ában foglaltak szerinti igényérvényesítésre. Minderre figyelemmel a jogerős végzés helytállónan döntött a per megszüntetéséről a Pp. 157. §-ának a) pontja, illetve a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontja alapján.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.459/2007/3/I. számú végzésének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, egyebekben hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

A felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. február 20.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő